

# Συνέντευξη...

## ...με το Χρήστο Παρασκευόπουλο



### ● Πες μας τα πρώτα στοιχεία που χρειάζεται κανείς για να σε γνωρίσει!

Ασχολούμαι με τη μουσική από την ηλικία των 12 ετών, όταν ήμουν στο Γυμνάσιο, όπου είχα καθηγήτρια την Ευαγγελία Χασαπλαδάκη και η οποία παρακολουθούσε τη μουσική μου πορεία μέχρι το θάνατό της. Το 1984 ασχολήθηκα με τις σπουδές του πιάνου στο Εθνικό Ωδείο με καθηγήτρια την Καίτη Τρούλη όπου και αποφοίτησα από την τάξη της 10 χρόνια αργότερα. Τα θεωρητικά μαθήματα Αρμονίας και Αντίστιξης τα παρακολούθησα με το Σπύρο Κλάψη.

### ● Πώς αποφάσισες να ασχοληθείς με το εκκλησιαστικό όργανο;

Η αφορμή ν' ασχοληθώ με τη μουσική στην ηλικία των 12 ετών ήταν το εκκλησιαστικό όργανο. Ήταν Πάσχα του 1982 όταν άκουσα στο Τρίτο Πρόγραμμα της ERT μια εκπομπή αναφορά στο εκκλησιαστικό όργανο. Η απόφαση ήταν άμεση. Μετά από λίγο καιρό ξεκίνησα μαθήματα μουσικής, όπως προανέφερα. Καθηγητές μου στο όργανο ήταν ο Stephen Atherton, οργανιστής της Αγγλικανικής Εκκλησίας και ο Nicolas Kynaston, οργανίστας του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών. Μαζί του έχω κάνει πολλά μαθήματα και με τη δική του συνδρομή έδωσα εξετάσεις για την απόκτηση του μεταπτυχιακού τίτλου LRSM στο εκκλησιαστικό όργανο.

### ● Ασχολούνται πολλοί μουσικοί στη χώρα μας με το εκκλησιαστικό όργανο;

Στη χώρα μας θεωρώ ότι υπάρχει αρκετό ενδιαφέρον για το μουσικό αυτό όργανο, αλλά για δύο λόγους δεν μπορεί να εκδηλωθεί. Ο πρώτος είναι ότι δεν έχει ευδοκιμήσει κι αυτό γιατί θεωρείται σαν ένα όργανο που ανήκει στους χώρους της εκκλησίας, ενώ θα μπορούσε να υπάρχει και σε άλλους χώρους, αλλά πιστεύω ότι οι μουσικοί που θέλουν ν' ασχοληθούν με το όργανο δε μπορούν να εντοπίσουν εύκολα ένα καθηγητή οργάνου και ακόμη πιο δύσκολα δεν έχουν στη διάθεσή τους ένα όργανο για να μελετήσουν. Επομένως το ενδιαφέρον ενός μουσικού που θα ασχοληθεί με το εκκλησιαστικό όργανο περιορίζεται στην προσωπική ευχαρίστηση και όχι στην επαγγελματική αποκατάστασή τους.